

skulle tage Hensyn dertil i dette Dieblit. Ja, vi tage i dette Dieblit det Hensyn dertil, at vi af den Grund have langt mindre Betænkelse, end vi ellers vilde have haft ved at bringe de her foreslaaede Nedsættelser i Forslag, og vi holde os overbeviste om, at, naar det gaar, som den ærede Minister har fillset en Udsigt, vil det berettigede os til yderligere Toldnedsættelser og til Nedsættelser i forskjellige andre Skatter, der trykke. Det kan ikke være nogen Årsag for os til at foreslaa mindre Nedsættelser, men det maa tværtimod styrke os i den Overbevisning, at vi have handlet ret i at foreslaa Nedsættelserne saa store, som vi have foreslaaet dem, og det bebuder, at vi ville blive i Stand til at gaa endnu videre i denne Retning, naar Overflødet fremdeles stiger, som det er steget i de senere Aar.

G. Petersen: Jeg skal ikke opholde mig vidtløftig ved denne Sag, som vi jo her i dette Thing kende saa overordentlig godt. Der var imidlertid et Punkt, som den ærede Finantsminister omtalte, og som jeg troede, at den ærede Ordfører vilde have berørt, men da det ikke er slet, vil jeg dog ikke lade det gaa uberørt hen. Det er aldeles rigtigt, som den ærede Finantsminister siger, at, naar man i 1863 vedtager en Lov, i 1864 begynder at forandre den, og derpaa i 1866—67 atter gjør Forsøg derpaa, ser det lidt forunderligt ud; men paa den anden Side er det ligesaa forunderligt, at den ærede Finantsminister rent forglemmer, hvad der tildels laa til Grund og maatte ligge til Grund herfor. I 1863 var det nemlig Rigsraadet, der vedtog en Toldlov, men 1864 skilte os ved Hertugdømmerne og forandrede Monarkiet til et Kongerige Danmark, og som Følge deraf er der Uretfærdigheder tilstede i den nuværende Toldlov, som vi ikke have naaet at faae hævede. Hvad er det saaledes ikke for en Absurditet, at man for vore tidligere Hertugdømmers Ost betaler 5 Skilling i Told! Man har der en ufornudden Beskyttelse for en Nødvendighedsartikel, som navnlig Arbejderklassen i høi Grad bruger. Der tales om naturlig Beskyttelse for vore indenlandske Fabrikker og indenlandske Frembringelser, men medens der her maa betales 7 Skilling i Told for 1 Ad. Stenful, kan man fra Teglværkerne i Flensborg, som ere vore meget store Konkurrenter, i det Mindste paa den Egn, hvor jeg hører hjemme, føre sine Mursten frit ind. Medens vi for Fabrikationen af hvert 1000 Mursten i Danmark betale 14 Skilling eller omtrent 30 Ore i Afgift til Staten, lader Udlandet sine Fabrikata føre aldeles frit herind. Af saadanne Forhold, hvoraf jeg hver kun har fremdraget 2 Exempler, er der flere, og det er dem, der gjøre det mere og mere nødvendigt at reformere Toldloven. Det er de ulykkelige Forhold, der indtraadte et Aarsind efter at Toldloven var vedtagen, der gjøre det paatværende nødvendigt at reformere den. Det er disse

Forhold, den ærede Finantsminister glemmer, naar han finder det forunderligt, at vi finde det paatværende nødvendigt at faae en Reform allerede saa kort Tid efter Toldlovens Vedtagelse.

Finantsministeren (Estrup): Det ærede Medlem har ikke ganske forstaaet min Tankegang. Jeg kom ikke til det Resultat, at det var forunderligt, at man søgte en Forandring, men jeg har kun sagt, at der paa dette Øbet maa have vist sig, jeg veed ikke om jeg tør falde det Utaalmodighed eller kun liden Tilfredshed med det en Gang vundne Resultat, siden man, som jeg gjorde opmærksom paa, ikke blot i 1864 forandrede, hvad man havde vedtaget i 1863 — da var der ganske vist tvingende Omstændigheder tilstede, det vide vi — men allerede i 1866—67 begynde at opfordre Regjeringen til at underkaste hele Forholdet en fornyet Revision. Da der altsaa har vist sig en saadan Utaalmodighed eller en saadan liden Tilfredshed med det en Gang opnaaede Resultat, tror jeg deraf at kunne slutte, at det, dersom vi nu i Dag affluttede dette Værk, sandsynligvis kun vilde være meget kort, før Grossererforeningen atter vilde blive foruroliget ved Tanken om nye Forandringer. Det var min Tanke.

Ordføreren (Tauber): Jeg vil blot minde den ærede Minister om, at Toldloven aldrig har været til Forhandling i Folkethinget før 1870. Toldloven af 1863 er vedtagen af en anden Forsamling, hvis Standpunkt var saa overordentlig forskjelligt fra Folkethingets, at det sandelig ikke er forunderligt, at dette, saa snart det fik denne Sag under sit Omraade, ogsaa ønskede at faae den under sin Behandling.

Da ikke flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Forslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges enstemmig med 65 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til førstkommande Mandag Middag Kl. 1.

Formanden (Krabbe): Det vil være for sent at paabegynde Forhandlingen af de følgende Sager paa Dagsordenen.

Udsaldet af det foregaaende Valg af 4 Sekretærer er efter den Optælling, der er foretaget af de ærede fungerende Sekretærer, følgende: Der var afgivet 49 Stemmesedler, men deraf vare 3 blanke og 1 ugyldig, fordi et Navn var utilstrækkelig betegnet; tilbage var altsaa 45 gyldige Stemmesedler. Valgte ere: Chr. Pedersen med 45 Stemmer, Bønløkke med 44 Stemmer, Claus-